

lægges op til i beslutningsforslaget fra Kristeligt Folkeparti, kunne overlade det til f.eks. sundhedsministeren at fastsætte en grænse efter nærmere kriterier.

Uanset hvilken model, der vælges, vil der skulle tages stilling til spørgsmålet om, hvorvidt og i givet fald under hvilke omstændigheder der skal kunne gives dispensation. Skal der være et ubetinget forbud mod sene aborter, eller skal der kunne gøres undtagelse i særlige tilfælde, f.eks. hvor fosteret viser sig at lide af alvorlige sygdomme?

En anden mulighed kunne være, at der ikke fastsættes nogen bestemt tidsmæssig grænse, men at det i loven tydeliggøres, at abortsamarådene og Ankenævnet i sager om tilladelse til abort efter udløbet af 12. svangerskabsuge skal lægge særlig vægt på de etiske problemer, som er forbundet med de sene aborter. En sådan bestemmelse kunne i givet fald præciseres nærmere i lovforslagets bemærkninger.

Denne løsning vil have den fordel, at man ikke skulle tage stilling til meget vanskelige lægefaglige spørgsmål om, hvordan et generelt levedygtighedskriterium præcist skal fastlægges. I stedet vil der kunne foretages en helt individuel vurdering i hvert enkelt tilfælde med særlig vægt på det etiske aspekt.

Jeg vil ikke her i dag give noget endeligt bud på, hvilken løsning der i givet fald bedst kan forene de mange komplicerede hensyn, som gør sig gældende på området. Jeg vil selvsagt være meget interesseret i at høre de synspunkter, som partierne har om spørgsmålet her i dag. Disse synspunkter vil så indgå i mine og Justitsministeriets videre overvejelser ved udarbejdelsen af et udkast til det lovforslag, som vi vil udarbejde, og som vi vil sende ud til høring her i foråret, og som vi i givet fald vil fremsætte som et lovforslag ved samlingen til oktober.

Men igen: Jeg vil gerne takke Kristeligt Folkeparti for at have rejst debatten. Jeg tror, at alle her i Tinget er klar over, at vi her opererer med nogle meget komplicerede spørgsmål, som jo i høj grad sætter vores etiske dilemmaer på spidsen.

Dorte Bennedsen (S):

Uanset holdningen til det konkrete indhold i dette spørgsmål vil jeg gerne starte med at komplimentere Kristeligt Folkeparti. Det hører faktisk til sjældenhederne at se et beslutningsforslag, der er så gennearbejdet og så fuldt af relevante oplysninger som dette.

Debatten om abortgrænser og især om de meget sene aborter har jo stået på i nogle år, og derfor kan der være god grund til, at vi også her i Folketingssalen får drøftet spørgsmålet, også som en forløber for det lovforslag, ministeren jo har annonceret vil komme senere på året.

Abortindgreb efter 12. uge er bestemt ikke ønskværdigt, men det kan i visse tilfælde være en nødvendig løsning, og det afspejles jo også i den gældende praksis, hvor grundene til abort skal være mere og mere tungtvejende, jo senere i graviditeten kvinden er; et princip, som jeg tror at de allerfleste herinde egentlig har.

Debatten både i Etisk Råd og andre steder har vist, at dér, hvor vandene skiller, er i spørgsmålet om, hvorvidt der skal indføres en fast, øvre grænse, og om den i så fald skal være med eller uden dispensationsmuligheder. Ministeren skitserede i sin tale forskellige modeller, der kunne lægges til grund for en kommende lovgivning, og Kristeligt Folkeparti ønsker med beslutningsforslag nr. B 69 at lægge et levedygtighedskriterium til grund for en fast abortgrænse.

I Socialdemokratiet er vi stærkt betænkelige ved det levedygtighedskriterium, som Kristeligt Folkeparti foreslår. Det er vi, fordi vi derved med lovgivning begiver os ind på et lægefagligt område, som næppe er egnet til lovgivning, og hertil kommer, at vi heller ikke er enige i den udformning, Kristeligt Folkeparti har givet levedygtighedskriteriet.

I bemærkningerne hedder det, at ingen fostre må aborteres, hvis de er på alder med blot ét andet foster, der har overlevet en ekstremt tidlig fødsel. Ud fra Kristeligt Folkepartis generelle holdning til abort forstår vi godt, at partiet har valgt denne formulering, men vi finder, at det fører til et alt for firkantet og unuanceret system. Hvis det blot et eneste sted lykkes at holde live i et foster, der er kommet til verden i f.eks. 17. eller 18. uge, må der efter forslaget aldrig gives tilladelse til en abort efter dette tidspunkt, uanset hvor vægtige grunde der ellers kunne tale for abort.

Og endelig: Hvad betyder levedygtighed? Hvad vil det sige? Er det det, at fosteret, det for tidligt fødte foster, overlever ved hjælp af den indsats, der er mere eller mindre gængs ved komplicerede fødsler, eller skal al tilgængelig teknologi og viden sættes ind på at få også børn med en ekstremt lav fødselsvægt til at overleve?